

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. Девин, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДЕВИН в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Илияна Р. Ферева - Зелева

при участието на секретаря Диана Ал. Стоева
като разгледа докладваното от Илияна Р. Ферева - Зелева Гражданско дело № 20225410100015 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявен иск, на основание чл.361 и сл. ТЗ, във връзка с чл.79 ЗЗД и чл.86 ЗЗД от Р. Д. Х., с ЕГН *****, от с. Б., общ. Д., обл. Смолян, ул. Пр. №*, чрез пълномощник адв. С. Ф. М., със съдебен адрес гр. Пл., бул. Ш. с. № *, вх. *, ет. *, ап.** против „Л. Сп.“ ООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. Б., ул. В. Л. № **, представлявано от управителя Л. К. К., за осъждането му да заплати на ищеца сумата **7 870.18 лева**, от която 4 515.98 лева, представляваща разходи за ремонт на повредения лек автомобил „Audi Q7“ с шаси № WA1LMAFE3BD007783, година на производство 2011 и 3 354.20 лева, представляваща заплатени от ищеца по сметка на Митническо бюро - Пловдив за мито и ДДС за внос на автомобила, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска 16.12.2021г. до окончателно изплащане на вземането. Претендира за присъждане на сторените разноски в настоящото, обезпечителното и в изпълнителното производство по налагане на обезпечителните мерки.

В исковата молба ищецът поддържа твърдения, че на 10.12.2020г. на територията на Съединените американски щати (САЩ) е закупил от „ERK GATEHOUSE“ лек автомобил марка и модел „Audi Q7“, с шаси № WA1LMAFE3BD007783, година на производство: 2011. Възложил е на „Л. Сп.“ ООД работата по организирането, осъществяването и обслужването на международния транспорт, в това число и дейностите по транспортна обработка, митническо оформяне, складиране и застраховане. За извършване на посочените по-горе дейности, ответното дружество е издало 3 последователни фактури на обща стойност от 2 010.00 лева, както следва: 1) Фактура № 4142/01.09.2021г. за сумата от 1 000.00 лева, включваща 300.00 лева за терминални такси; 300.00 лева за рентген, митническа проверка, разкрепване и деконт и 400.00 лева за банкова гаранция и транзит; 2) Фактура

№ 4204/09.09.2021г. за сумата от 800.00 лева за сторич и демюрейч и 3) Фактура № 4275/27.09.2021г. за сумата от 210.00 лева, включваща 100.00 лева за оценка на автомобила; 60.00 лева за транспорт и 50.00 лева за наем. Ищецът твърди, че бил уверен от ответното дружество, че автомобилът ще бъде освободен от заплащане на мито и ДДС, като за целта предоставил американския паспорт, молба за безмитен внос и от фирмата го уверили, че автомобилът ще бъде транспортиран до гр. Б. и там да бъде освободен от мито и ДДС. Впоследствие заплатил сумата в размер 3 354.20 лева по сметка на Митническо бюро – Пловдив с преводни документи от 24.09.2021г. Твърди, че ответникът е издал процесните фактури във връзка с възникналите отношения между тях по спедиционен договор. Автомобилът е трябвало да бъде транспортиран през светлата част на денонощието от гр. Б. до с. Ст., общ. Р., обл. Пловдив, като ответното дружество поело ангажимент да извърши превоза, но противно на уговорката превозът е бил извършен през нощта. Шофьорът ги уведомил, че автомобилът е с дефект, резервоарът на автомобила е свален и по него имало видими повреди, като информацията за повредите била скрита, която узнал едва при пристигане на автомобила в с.Ст.. Ищецът направил запитване до „Порше Интер Ауто БГ“ за цената на ремонта, за която била издадена проформа фактура от 05.10.2021г. на обща стойност от 4 515.98 лева, от която сума: 1) резервоар за добавка д/м 90.75 лева; 2) резервоар за добавка смяна 24.75 лева; 3) добавка AdBlue проверка/допълване 16.50 лева; 4) самонасочваща диагностика и функции 60.00 лева; 5) допълнителни материали 104.02 лева и 6) редукиционен резервоар 3 467.30 лева. Ищецът поддържа, че ответникът не е изпълнил задълженията си да пази товара от повреди и да уведоми товародателя, в момента, в който вещта е била повредена, да освободи автомобила от мито и ДДС, което обуславя правния му интерес да предяви осъдителен иск ответното дружество да му заплати 7 870.18 лева, от която 4 515.98 лева, представляваща разходи за ремонт на повредения лек автомобил „Audi Q7“ с шаси № WA1LMAFE3BD007783, година на производство 2011 и 3 354.20 лева, представляваща заплатени от ищеца по сметка на Митническо бюро - Пловдив за мито и ДДС за внос на автомобила, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска 16.12.2021г. до окончателно изплащане на вземането, както и сторените в настоящото, в обезпечителното и в изпълнителното производство по налагане на обезпечителните мерки.

От ответника в срока по чл.131 ГПК, чрез адв. П. З. е представен писмен отговор, с който оспорва да са възникнали отношения по спедиционен договор между дружеството и ищеца. Твърди, че съгласно приложените по делото фактура № BD007783/27.05.2021г., с която ищецът е възложил на „Ам. а. тр.“ (Am. A. Tt. Inc) да превози лек автомобил Audi Q7, номер на рама WA1LMAFE3BD007783 от Чикаго до Бургас, за което е заплатил сумата в размер на 1 700 щ.д. В Коносамент № 21111214/14.06.2021г. ищецът е износител на лек автомобил Audi Q7, номер на рама WA1 LMAFEjBD007783 и 14 пакета лични вещи, агент (спедитор) на изпращача е дружеството „Атл. Ек.“ (Atl. Exp. С.), получател на товара е трето лице И. К., а дружеството „Л. Сп.“ ООД е посочено като агент на получателя (страна за уведомяване). В допълнение, съгласно Морска

товарителница (коносамент) за комбиниран превоз на товари - MEDUU0881551, превоза на автомобила по море е изпълнен от превозвача Mediterranean Shipping Company S.A. - контейнерна корабна линия. При транспортирането на товари в „групажен контейнер“ - товари собственост на няколко лица, всички такси за контейнера - сторидж, демюрейдж, терминални такси и др. са начислени на дружеството „Л. Сп.“ ООД (митнически агент), съгласно установената практика на спедиторски фирми от САЩ. Целта е оперативност при обработката на товара и гаранция за плащането на пристанищни такси за контейнера. Потвърждение за това са издадените 7бр. фактури на „Л. Сп.“ - № 8100039519/06.08.2021г., № 8100039893/30.08.2021г., № 23369/30.08.2021г., № 8100039914/01.09.2021г., № 23377/01.09.2021г., № 23406/08.09.2021г. и № 8100039995/08.09.2021г. В последствие, тези разходи са префактурирани на всеки от крайните получатели на товарите, съгласно разпределително писмо от 31.08.2021г., потвърждение за което са представените с исковата молба 3 бр. фактури с издател „Л. Сп.“ ООД и получател ищеца Р. Х., т.е. дружеството не е реализирало печалба.

Предвид изложеното ищецът не е възлагал на „Л. Сп.“ ООД организирането на превоза на лекия автомобил от САЩ до България, дружеството не е спедитор, нито превозвач.

Ищецът е задълженото лице, отговорно за плащане на митническо задължение като вносител на товара. Освобождаването от внасяне на мито и ДДС е законово регламентирано, като основаниято и изискванията за него са установени в дял II, глава I, чл.3 - чл.11 от Регламент (ЕО) № 1186/2009г. на Съвета за установяване на система на Общността за митническо освобождаване, а органът който има правомощията да разгледа искането за освобождаване от митническите налози е Агенция Митници.

Неоснователна е претенцията на ищеца за сумата в размер на 4 515.98 лева, представляваща разходи за ремонт на повредения лек автомобил. Съгласно протокол за извършена митническа проверка № код на МУ 1000/ГКПП/10.09.2021г., при разпломбирането на контейнер MEDU7329639, митническите служители са установили - „за стока 2 в MRN 21BG00100720314825/10.09.2021г. - „след направения външен и вътрешен оглед на лекия автомобил, същия отговаря на употребяван, в добро съС.ие, без следи от удар“. Тези констатации опровергават твърдяното от ищеца - „... резервоарът на автомобила е бил свален и същият е поставен на предната седалка“.

В допълнение, липсват възражения относно констатациите на проверяващите лица, вписаните в протокола. Следователно, съС.ието на автомобила е такова, съгласно отразеното в Протокола за митническа проверка, т.е. без повреди.

В транзитна митническа декларация MRN 21BG00100720314825/01.09.2021г. е отразено, че транспортирането на автомобила и 14 колета лични вещи на ищеца се осъществява под покритието на митнически режим транзит, с оглед поС.ния адрес на вносителя (ищеца), компетентното митническо звено е МБ Пловдив, към което е указано (видно от декларацията) да се транспортира автомобила и 14 колета лични вещи: от

отправно митническо учреждение МП „Пристанище Бургас център“ (BG001007) до МБ Пловдив (BG003009). Титуляр (гарант) на транзитния режим е дружеството „Т. - Т.“ ЕООД, с ЕИК: *****, т.е. отговорността за превоза е на това дружество, а не на „Л. Сп.“ ООД. Съгласно чл.233, т.1, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 952/2013, титуляр на режим транзит е длъжен да представи стоките в непроменено състояние на получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, предприети от митническите органи за идентифициране на стоките, т.е. задължение на „Т. - Т.“ ЕООД, а не на „Л. Сп.“ ООД е да представи автомобила и 14 колета лични вещи в непроменено състояние спрямо състоянието им, описано в протокола за извършена митническа проверка, в получаващото митническо учреждение МБ - Пловдив, Съгласно чл.233, т.3 от същия регламент, превозвачът или получателят на стоките, който приема стоки и знае, че те се придвижват под режим съюзен транзит, също така е отговорен за представянето на стоките в непроменено състояние на получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, предприети от митническите органи за тяхното идентифициране. В допълнение, няма данни, митническите органи да са установили промяна в състоянието на автомобила при пристигането му в МБ - Пловдив спрямо неговото състояние, отразено в протокола за извършена митническа проверка, при започване на превоза му от Бургас.

Дружеството „Л. Сп.“ ООД не е спедитор, нито превозвач, нито е поемало задължение да транспортира автомобила, съответно не носи отговорност за евентуални повреди по него. Нещо повече, представените с настоящия отговор официални митнически документи установяват липса на твърдените от ищеца повреди на автомобила, а представената с исковата молба проформа фактура не е доказателство за направен от ищеца разход за ремонт, поради което

моли съда да постанови решение, с което отхвърли предявените осъдителни искове и присъди сторените разноски.

В съдебно заседание ищецът, чрез адв. М. поддържа предявените искове и моли съда да присъди разноски, съгласно представения списък. Поддържа доводи, че в издадените от ответника фактури е отбелязано основание чл.30, ал.1, т.2 ЗДДС. В Коносамент №21111214 от 14.06.2021г. и морска товарителница №MEDUU0881551 е посочен като получател на товара ответника, поел задължение да организира международен транспорт и е получател на товара на пристанище Бургас. Ответникът има качеството на спедитор и носи отговорност за причинените на автомобила вреди, изразяващи се в повреда на резервоара при транспортирането му на платформа от Бургас до с. Стр..

Ответникът, чрез адв. З. поддържа възраженията в отговора за неоснователност на иска и моли съда да го отхвърли и присъди сторените разноски. Ответното дружество не е имало качеството на спедитор, не е поело задължение да организира международен транспорт на автомобил Audi Q7 от Чикаго до Бургас и митническо оформяне на вноса. С издадените 3бр. фактури са фактурирани дължимите от ищеца терминални, пристанищни и митнически такси. Ищецът съгласно WA1LMAFE3BD007783 е закупил от „Ам. А. Тр. Инк.“ Автомобила, а вписаните суми в издадените от ответника фактури са за задължения на ищеца. Качеството на спедитори - превозвачи

имат трети лица „Атл. Екс. К.“ и „Ем Ес С. М. Ел.“, а ищецът не е възлагал на ответника да организира транспорта. Липсват доказателства за поето от ответника задължение за освобождаване на ищеца от мито и ДДС и доказателства за направени разходи за ремонт.

Съдът, прие от фактическа и правна страна следното:

Няма спор по делото, а и от приложена Фактура № BD00783/27.05.2021г. в превод от английски език се установява, че на 27.05.2021г. от „Ам. А. Тр. Инк.“, Д. Гр., Ил. *****, ищецът изпраща от Чикаго до Бургас, закупен с наложен платеж за 1700 щ. долара автомобил „Audi Q7“, с шаси № WA1LMAFE3BD007783, с дата на плащане 27.06.2021г.

Във фактурата е отбелязано условие, превозът не е застрахован, а за застраховка е необходимо да бъде заплатена допълнителна сума. При неплащане на фактурата в срок се дължи неустойка за забава.

Издаден е Коносамент № 21111214, с агент спедитор „Атл. Експ. К.“, Бр. Ил., с износител Р. Х., 1456, с № на заявка ЕВKG01572181 и получател св.Ив. К., страна за уведомяване/посредник на получателя „Л. Сп.“ ООД, BG*****, Бургас. Място на получаване от превозвача Чикаго, с превозвач по износа „Ем Ес С. М. Ел.“/125E17. Пристанище на товарене/експорт Ню Йорк и място на доставка от превозвача Бургас, на 1 бр. автомобил 2011 AUDI Q7, VIN: WA1 LMAFE3BD007783; HS #: 8703900100 и 14бр. лични вещи. В т.14 е отбелязан превозвач по износа „Ем Ес С. М. Ел.“. Получено от превозвача за превоз с презокеански кораб между пристанище на товарене и пристанище на разтоварване, както и за предварителна обработка на товара на мястото на получаване, във видимо добро състояние, освен ако изрично не е отбелязано друго. Стоката да се достави на посоченото пристанище на разтоварване или място на доставка - 14.06.2021г.

Представен е Коносамент (Морска товарителница) № MEDUU0081551 с изпращач „Атл. Експ. К.“, САЩ, със страни за известяване „Л. Сп.“ ЕООД – Бургас. Пристанище на товарене Ню Йорк и място на получаване Чикаго, Илинойс, с пристанище на разтоварване Бургас – България, подписано от името на превозвача „Ем Ес Си“ Ню Йорк. Номер на контейнера, номер на пломбата и маркировка MEDU7329639/40'НС/З 840, Пломба: 2574751, с описание на стоката 2011 Ауди Кю 7, VIN: WA1LMAFE3BD007783 X20210617697012. Дата на качване на борда 01.07.2021г. Подписано от името на превозвача „Ем Ес Си“ Ню Йорк.

От доставчика „Ем Ес Си Б.“ ООД е издадена фактура № 8100039519/06.08.2021г. с получател „Л. Сп.“ ООД гр. Б. – разтоварен пункт Бургас, с която са фактурирани общо сумите 481.13 лева, с нулева данъчна ставка на основание чл. 30, ал.2 и ал.3 ЗДДС за такса оглед, документация и терминални такси за превозно средство, разтоварно пристанище Бургас, товарителница № MEDUU0081551/MEDU7329639.

От доставчика „Ем Ес Си Б.“ ООД е издадена Фактура № 8100039893/30.08.2021г., с получател „Л. Сп.“ ООД гр. Б. по товарителница № MEDUU0081551/MEDU7329639 за превозно средство, JAMILA/ 0130A, разтоварно пристанище Бургас, с описание на спедиторска услуга за сторидж – 16 дни до 01.09.2021г. за сумата 267.55 лева, с ДДС 20%.

От доставчика „Ем Ес Си М. Ш. К.“ е издадена фактура № 23369/30.08.2021г., с получател „Л. Сп.“ ООД с товарен пункт JAMILA/ 0130A, Чикаго, товарно пристанище Нью Йорк, контейнери MEDU7329639 за „демюрейдж“ по Коносамент MEDUU0081551 за сумата 685.00 лева.

От доставчика „Ем Ес Си Б.“ ООД е издадено дебитно известие № 8100039914/01.09.2021г. към товарителница № 8100039893/30.08.2021г. на получател „Л. Сп.“ ООД, гр. Б., за превозно средство рейс JAMILA/ 0130A, разтоварно пристанище Бургас, товарителница № MEDUU0081551/MEDU7329639 за спедиторска услуга „сторидж“ 03.09.2021г. за сумата 56.33 лева.

От доставчик „Ем Ес Си М. ш. К.“ - Швейцария, чрез агент „Ем Ес Си Б.“ ООД е издадена фактура дебитно известие № 23377/01.09.2021г. към товарителница № 23369/30.08.2021г., с получател „Л. Сп.“ ООД, гр. Б., за превозно средство, JAMILA/ 0130A, контейнери MEDU7329639 по Коносамент № MEDUU0081551/MEDU7329639 за демюрейдж MEDU7329639 за сумата 110.00 лева.

От доставчик „Ем Ес Си М. Ш. К.“ Швейцария, чрез „Ем Ес Си Б.“ ООД кат агент е издадена фактура - дебитно известие № 23406/08.09.2021г. към № товарителница 23369/30.08.2021г., с получател „Л. Сп.“ ООД, гр. Б., за контейнер MEDU7329639 по Коносамент № MEDUU0081551/MEDU7329639 за демюрейдж MEDU7329639 за сумата 385.00 лева.

От доставчик „Ем Ес Си Б.“ ООД е издадена фактура дебитно известие № 8100039995/08.09.2021г. към товарителница № 8100039893/30.08.2021г. с получател „Л. Сп.“ ООД, гр. Б., за превозно средство, JAMILA/ 0130A, разтоварено на пристанище Бургас по товарителница MEDUU0081551/MEDU7329639 за сторидж за сумата 253.48 лева.

На 31.08.2021г. от ответното дружество е съставено разпределително писмо № BG*****, MEDU7329639/MEDUU0081551, с което в т. 4 за получател - ищеца са разпределени AUDI Q7 2011г. + лични вещи VIN: WA1LMAFE3BD007783.

На 10.09.2021г. в гр. Б. от служители на ТД Агенция „Митници“, пристанище Бургас е съставен Протокол за извършена митническа проверка № Код на МУ1000/ГКПП/10.09.2021г., SORI 21BG1000H040113 на „Л. Сп.“ ООД, гр. Б., с представител Сп. Анг. (назначен в ответното дружество с трудов договор № 14/31.03.2021г. на длъжността спедитор) за контейнер рег. № MEDU7329639, BILL OF LADING № MEDUU0081551, изпратена от US и получена в BG, с място порт Бургас. След извършен рентгенов контрол на контейнер MEDU7329639 е установена една маркирана зона за физически контрол - контролен лист № 6410/01.09.2021г. След проверка целостта на поставената пломба, контейнерът е разпломбиран и е извършено пълно разтоварване на стоката. За стока 2 в MRN 21BG00100720314825/10.09.2021г. - след направен външен и вътрешен оглед на лекия автомобил е констатирано, че същият отговаря на употребяван, в добро състояние, без следи от удар. Направени са 4 броя снимки. Не са направени възражения от проверяваното лице или негов представител.

В приложена Транзитна декларация с №21BG00100720314825 с изпращач и получател ищеца е описан лист със стоки с отправно митническо учреждение BG001007/01.09.2021г. „Митнически пункт - Пристанище Бургас център“ и получаващо митническо учреждение BG 003009 (Митническо бюро Пловдив) - употребявани лични вещи и употребяван автомобил за сумата 2192.79.лв.

На 01.09.2021г. ответникът като доставчик е издал Фактура № 4142 за извършена в полза на ищеца транспортна услуга, с основание чл.30, ал.1, т.2 ЗДДС за сумата от 1 000.00 лева, с 0% ДДС, от която 300.00 лева терминални такси; 300.00 лева рентген, митническа проверка, разкрепване и деконт; 400.00 лева за банкова гаранция и транзит.

На 09.09.2021г. е издадена Фактура № 4204/09.09.2021г. от ответника „Л. Сп.“ ООД като доставчик за транспортна услуга, с 0% ДДС по MEDU7329639/ AUDI Q7 2011г. + лични вещи, в качеството му на доставчик за сумата от 800.00 лева за сторич и демюрейч.

На 27.09.2021г. от ответника е съставена Фактура № 4275/27.09.2021г. на ищеца за сумата от 210.00 лева, с 0% ДДС за транспортна услуга по чл.30, ал.1, т.2 ЗДДС, включваща 100.00 лева за оценка на автомобила; 60.00 лева за транспорт и 50.00 лева за наем.

На 24.09.2021г. с вносна бележка в полза на Митническо бюро Пловдив е внесена сумата 920.76лв. за мито и 2 444.39 лева за ДДС от Л. К., със задължено лице - ищеца.

На 05.10.2021г. от „Порше Интер Ауто БГ“ е издадена проформа фактура от 05.10.2021г. за цени на сервизна поръчка по двигател № WA1LMAFE3BD007783, дата на регистрацията 31.03. 2011г., обща стойност от 4 515.98 лева, с ДДС, от която сума: 1) резервоар за добавка д/м – 90.75 лева; 2) резервоар за добавка смяна – 24.75 лева; 3) добавка AdBlue проверка/допълване – 16.50 лева; 4) самонасочваща диагностика и функции – 60.00 лева; 5) допълнителни материали – 104.02 лева и 6) редукиционен резервоар – 3 467.30 лева.

Св. Ив. К., с показанията си установява, че ищецът е закупил автомобил „Ауди Q7“ от САЩ, транспортиран от фирма до Бургас. Фирмата поела ангажимент да се регистрира колата без мито. Контактвали с Ек. К., която предложила транспортиране на автомобила до къщата в с.Ст.. Колата била транспортирана в 22.00ч. и преди да бъде разтоварена шофьорът казал, че колата е с дефекти, има счупен резервоар. На следващия ден се обадили и уведомили Ек. К., а тя поела обещание да провери и да върне отговор, но не е имало никакво обаждане. Ищецът посетил оторизиран сервиз, от който казали, че ремонтът ще струва 4 500.00 лева. След два дни уведомили ответника. Нямали сключен договор с ответника. Заплатена е сумата от 2 900.00 лева за обмитяване, а ответникът е поел ангажимент да транспортира автомобила от Бургас до Стр.. Не са били уведомени при товарене на колата, че е с дефекти, но когато пристигнала колата шофьорът им казал, че колата има дефект.

Св. К. К. установи, че ищецът не е клиент на фирмата, а е попаднал в техен групажен контейнер, като вариантът бил да съдействат на ищеца за транспортиране на стоката до митническа агенция Пловдив, за да се

ползва от безмитен внос. Няма поет ангажимент от фирмата да не се плаща мито, а ищеца не е възлаган транспорт от Америка до пристанище Бургас. Били са издадени фактури за задължения на ищеца за терминални такси, пристанищни такси, транспортиране, разтоварване на контейнер, които са фактурирани. Ищецът е извършил плащане по фактурите и няма други плащания към фирмата и не е плащал възнаграждение за транспорт от Бургас до Стр.. На 10.08. пристига на 10.09. е отворен контейнера, защото няма документи и цял месец не могли да се свържат с първоначалния получател на стоката Ив. К.. В последствие се указало, че талонът на колата и ключовете на колата са вътре в колата, тъй като фирмата имала задължение да предаде оригиналния талон на гранична полиция за проверка на колата. Контейнерът имал 7 дни свободен престой, а след това се заплащат такси за всеки ден и на 7 дни се удвояват за контейнер.

От заключението на в.л. Г.Т. по изготвената автотехническа експертиза се установи средна пазарна цена, спрямо изследваните обекти, за частите и детайлите, необходими за ремонт на лекия автомобил „Ауди Q7“, посочени в проформа фактура от 05.10.2021г. към 30.09.2021г. и към 05.10.2021г. възлиза на 6 065.20 лева. Стойността на вложените при евентуален ремонт на автомобила нови части, детайли и консумативи, с включено ДДС към 30.09.2021г. и 05.10.2021г., спрямо Обект № 1 (най-ниска цена), възлизат на 5 016.00 лева.

При тези данни от фактическа страна, от правна съдът прие следното: Искът е предявен на основание чл.361 и сл. ТЗ, във връзка с чл.79 ЗЗД. Съгласно чл.361(1) ТЗ със спедиционния договор спедиторът се задължава срещу възнаграждение да сключи от свое име за сметка на доверителя договор за превоз на товар. Съгласно ал. (2) за неуредените въпроси се прилагат съответно разпоредбите на комисионния договор. Съгласно даденото от законодателя легално определение и препращащата разпоредба на ал. 2 на чл. 361 от ТЗ спедиционният договор е разновидност на комисионния договор, двустранен и възмезден, с предмет сключването на превозен договор за товари (стоки). Спедиторът има две основни правни задължения: 1) да изпълни поръчката без отклонения, съобразно възложения мандат и нарежданията на комитента/доверителя, т. е. да сключи договор за превоз за сметка на комитента от свое име (при същинския договор за спедияция) и 2) да даде отчет (да прехвърли на комитента придобитите в изпълнение на поръчката от свое име, но за сметка на мандата, субективни права и правни задължения, от т. нар. изпълнителна сделка, за да могат правните й последици да се отразят в патримониума на доверителя). За комитента възникват две основни правни задължения: 1) да получи резултата от изпълнителната сделка и 2) да заплати направените разноски, заедно с лихвите и вредите, които е претърпял спедиторът във връзка с изпълнението на поръчката (арг. чл. 356, ал. 2, изр. 1 ТЗ, както и чл. 285, предл. 2 ЗЗД, във вр. с чл. 348, ал. 2 ТЗ) и да заплати уговореното комисионно възнаграждение при точно и добросъвестно изпълнение на уговорения мандат.

Ищецът претендира обезщетение за повреди на автомобила, транспортиран съгласно приложения Коносамент № 21111214, с агент спедитор „Атл. Експ. К.“, Бр. вю Ил., действал като износител и ответникът като страна за уведомяване/посредник, при място на получаване от

превозвача Чикаго, с превозвач по износа „Ем Ес С. М. Ел.“/125E17, пристанище на товарене/експорт Ню Йорк и място на доставка от превозвача Бургас.

Спорът между страните е относно характера на договора – ищецът претендира ангажиране отговорността на ответника по спедиционен договор, в качеството му на спедитор, а ответникът оспорва да е действал като такъв. Съгласно приложения по делото Коносамент № 21111214, ответникът не е извършил фактически превоза, а чрез нает от ищеца, в качеството си на изпращач на товара друг превозвач спедитор „Атл. Експ. К.". Ответникът не е действал като агент спедитор от момента на изпращане на товара, а е поел задължения в качеството си на страна посредник при получаване на товар на разтоварен пункт Бургас.

В съдържанието на Фактура № BD00783/27.05.2021г. за покупка на автомобила от ищеца на 27.05.2021г. от „Ам. А. Тр. Инк.“ е отбелязано условие, превозът не е застрахован.

Приложените Коносамент № 21111214 и Фактура № BD00783/27.05.2021г. сочат на постигнато съгласие между страните за превоз на конкретен товар чрез комбиниран транспорт до разтоварен пункт, от когото ответникът е приел товара – Протокол за извършена митническа проверка МУ 1000/ГКПП/10.09.2021г.), извършена с участие на представител на ответника като спедитор.

В съставения коносамент за първоначално изпращане на автомобила, като превозвач спедитор действа трето за спора между страните лице „Атл. Експ. К.". Разпоредбата на чл.374, ал.1 ТЗ урежда „отговорност при следващи превозвачи“, ако превозвачът извърши превоза изцяло или отчасти с участието на други превозвачи, той отговаря за действията им до предаването на товара. Ал.2 Всеки следващ превозвач встъпва в договора и трябва да упражни правата на предходните превозвачи, които са посочени в договора за превоз. Всички превозвачи отговарят солидарно.

Ответникът не се е задължил да сключи договор за превоз или да организира конкретен превоз за сметка на ищеца срещу спедиционно възнаграждение в своя полза. Издадените от ответника фактури са за дължими такси, свързани със „сторидж и демюрейдж“, преглед и митнически контрол на стоката, сочат на участие при извършване на превоза, с участието на други превозвачи като „страна по уведомяване или посредник на изпращача“, предпоставя наличие на договор, по който е действал в качеството на спедитор, доколкото по извършения комбиниран превоз е взел участие като превозвач с участието на други превозвачи (чл. 363, ал.1 ТЗ). Съгласно чл.362 ТЗ спедиторът – превозвач може сам да извърши изцяло или отчасти превоза. В този случай той има правата и задълженията и на превозвача. Спедиторът носи отговорност за доказаните щети от липси и повреди, произлезли в периода от приемане на стоката под негов контрол до предаването ѝ.

Спорният въпрос поставен между страните по делото е, дали изобщо е възникнало правоотношение по твърдения от ищеца спедиционен договор. Съдът намира, че от събраните по делото доказателства – коносамент №21111214, Коносамент (Морска товарителница) №

MEDUU0081551; Фактура № 8100039519/06.08.2021г.; Фактура № 8100039893/30.08.2021г.; Фактура № 23369/30.08.2021г.; Дебитно известие № 8100039914/01.09.2021г.; Дебитно известие № 23377/01.09.2021г.; Дебитно известие № 8100039995/08.09.2021г., в които ответното дружество е вписано като получател на стоката, а в издадените от последния фактури (№4142/01.09.2021г.; №4204/09.09.2021г. за сторидж и демюрейдж MEDU7329639; № 4275/27.09.2021г. за извършена транспортна услуга, водят до извода, че между страните е бил сключен спедиционен договор. Няма пречка спедиционният договор да се сключи и устно, тъй като е неформален и за действителността му е достатъчно възложителят да направи заявка - аргумент чл. 361 ТЗ, вр. чл. 293 ТЗ.

Спедиционният договор между страните е имал за предмет превоз на внесените с групажен контейнер вещи от ищеца с разстоварен пункт Бургас, като ответникът е изпълнил задължението си да извърши превоз на товара до местоживее на ищеца, когато последният твърди, че узнал за нанесени повреди на автомобила, за отстраняване на които е възложил изготвяне на оценка по проформо фактура на 05.10.2021г. от „Порше Интер Ауто БГ“ за цени на сервизна поръчка по двигател № WA1LMAFE3BD007783, дата на регистрация 31.03. 2011г., обща стойност от 4 515.98 лева.

Ищецът, съгласно чл.364, ал.1 ТЗ е имал задължение да уведоми спедитора за особеностите на товара. Спедиторът, съгласно чл. 365 (1) ТЗ е длъжен да спазва указанията на доверителя за пътя, посоката и начина на превоз, както и за подбора на превозвачите и на следващите спедитори. (2) Ако спедиторът се отклони от указанията на доверителя, той отговаря за вредите, освен ако докаже, че те биха настъпили и ако би спазил указанията.

Страните са били валидно обвързани от спедиционен договор по повод транспорта на автомобила, като ответникът е освободил контейнера при доставката с разтоварен пункт Бургас, за което е съставен протокол за извършена митническа проверка на 10.09.2021г. Отговорността на превозвача за повреди на превозното средство би възникнала, ако ищецът е уведомил спедитора за особеностите на товара, т.е ако беше установимо съС.ието на превозното средство от момента на изпращането му - пристанище Нью Йорк до момента на получаване от ответника. Претендираните вреди не биха се установили с оглед на външното съС.ие на автомобила, описан в протокол за митническа проверка (от 10.09.2021г) отговарящ на употребяван автомобил, без следи от удар. Съгласно отговорността, регламентирана в Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на товари(CMR), ратифицирана с Указ № 1143 от 29.07.1972 г. /ДВ, бр. 61 от 05.08.1977 г. /, в сила за България от 18.01.1978 г., приложима за всеки договор за автомобилен превоз на стоки с превозни средства срещу заплащане, когато мястото на приемане на стоката за превоз и предвиденото място за доставянето ѝ, така както са посочени в договора, се намират в две различни държави, от които поне една е договаряща страна. Съгласно гл. четвърта „отговорност на превозвача“ чл.17, т.4 „В съответствие с член 18, параграф 2 – 5 превозвачът се освобождава от отговорност, когато липсата или повредата произтичат от особените рискове, дължащи се на един или няколко от следните факти: в) пакетиране, натоварване, подреждане или разтоварване на

стоката от изпращача или получателя или от лица, действащи за сметка на изпращача или получателя“. Чл.18, т.2 „Когато превозвачът установи, че предвид конкретните фактически обстоятелства липсата или повредата е могла да произлезе от един или повече от особените рискове, предвидени в чл. 17, параграф 4, счита се, че тя произлиза от тях“. В този смисъл е разпоредбата на чл.373. (5) ТЗ след като е получен товарът, превозвачът отговаря само ако е бил уведомен за повредите не по-късно от един месец от получаването.

Ищецът не доказва предпоставките обуславящи отговорността на ответника като спедитор превозвач, съгласно чл.362, във връзка с чл.373, ал.5 ТЗ, поради което искът за отговорност на превозвача за вреди в размер 4 515.98 лева, представляваща разходи за ремонт на повредения лек автомобил „Audi Q7“ с шаси №WA1LMAFE3BD007783, година на производство 2011, от която сума: 1) резервоар за добавка д/м 90.75 лева; 2) резервоар за добавка смяна 24.75 лева; 3) добавка AdBlue проверка/допълване 16.50 лева; 4) самонасочваща диагностика и функции 60.00 лева; 5) допълнителни материали 104.02 лева и 6) редукиционен резервоар 3 467.30 лева, е неоснователен и следва да се отхвърли само на това основание, без да се обсъжда въпроса дали действително са били нанесени такива вреди на автомобила, тъй като приложената проформо фактура не доказва реално извършено плащане на такива вреди.

Неоснователен е и предявеният от ищеца иск за вреди 3 354.20 лева, представляваща заплатени мито по сметка на Митническо бюро - Пловдив и ДДС за внос на автомобила, внесени на 24.09.2021г. с вносна бележка в полза на Митническо бюро Пловдив сумата 920.76лв. за мито и 2 444.39 лева за ДДС. Съгласно чл.19б Закон за митниците, Решение, с което се установяват митническо задължение и/или други публични държавни вземания, се издава в най-кратък срок, но не по-късно от 30 дни от започването на производството. Уведомяването на длъжника за размера на задължението се извършва с връчването на решението. По аргумент от ал.3 решение за установяване на митническо задължение и/или други публични държавни вземания, взема директора на съответната териториална дирекция, което може да бъде обжалвано по административен ред (ал.6) и по съдебен ред ал.7. Съгласно чл.56 ЗДДС компетентни органи да начислят данъка при внос са митническите органи „Начисляването на данъка при внос по чл. 16 се извършва от митническите органи, като размерът на данъка се взема под отчет по реда, определен за митническото задължение. В този смисъл установяването на мито и ДДС като публични държавни вземания, не могат да бъдат предмет на договорни отношения между страните, тъй като начисляването им и събирането им по доброволен или принудителен ред е уредено по императивен начин в ЗМ и ЗДДС, поради което всякакви уговорки между страните биха били нищожни, поради противоречието им с императивни разпоредби на закона, а искът на ищеца за заплатени от него мито и ДДС, като вреда от неизпълнено обещание на ответника е неоснователен и като такъв следва да се отхвърли изцяло.

При този изход на делото и съобразно направеното искане, на основание чл.78, ал.3 ГПК, в тежест на ищеца следва да се възложат направените от ответника разноси, в размер на 1000.00лв. заплатено

адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие.

Мотивиран от изложените съображения, Девинският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск от Р. Д. Х., с ЕГН *****, от с. Б., общ. Д., обл. Смолян, ул. Пр. №*, съдебен адрес: гр. Пл., бул. „Ш. с.“ №*, вх.*, ет.*, ап.*, Адвокатско дружество „М.“, представляван от адв. С. Ф. М. срещу „Л. Сп.“ ООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. Б., ул. В. Л. № **, представлявано от управителя Л. К. К. за осъждането им да заплати сумата **7 870.18 лева**, от която 4 515.98 лева, представляваща разходи за ремонт на повредения лек автомобил „Audi Q7“, с шаси №WA1LMAFE3BD007783, година на производство 2011 и 3 354.20 лева, представляваща заплатени по сметка на Митническо бюро - Пловдив за мито и ДДС за внос на автомобила, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска 16.12.2021г. до окончателно изплащане на вземането, на основание чл.361 и сл. ТЗ, във връзка с чл.79 ЗЗД, като неоснователен.

Осъжда Р. Д. Х., с ЕГН *****, от с. Б., общ. Д., обл. Смолян, ул. Пр. №*, съдебен адрес: гр. Пл., бул. „Ш. с.“ №*, вх.*, ет.*, ап.*, Адвокатско дружество „М.“, представляван от адв. С. Ф. М. да заплати на „Л. Сп.“ ООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. Б., ул. В. Л. № **, представлявано от управителя Л. К. К. сторените разноси в размер на 1000.00лв. заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, на основание чл.78, ал.3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред Окръжен съд - Смолян в двуседмичен срок, считано от връчването му.

Съдия при Районен съд – Девин: _____